

Warszawa, 24 lipca 2026 r.

Izba Gospodarki Elektronicznej
ul. Łucka 18 lok. 76
00-845 Warszawa

Sz.P. Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12, 00-916 Warszawa

Dotyczy: Propozycje zmian przepisów KSeF

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z zapowiedziami Ministerstwa Finansów dotyczącymi wprowadzania zmian do przepisów regulujących funkcjonowanie Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF) od 2027 roku, Izba Gospodarki Elektronicznej (zwana dalej „e-Izbą”), chciałaby przedstawić postulaty zmian legislacyjnych wynikające z doświadczeń i uwag zrzeszonych w niej firm z branży e-commerce.

Jednym z problemów zgłoszonych do e-Izby są przepisy art. 108g ust.1 ustawy o VAT dotyczące obowiązku podawania przy płatności za faktury numeru identyfikującego te faktury w KSeF lub identyfikatora zbiorczego nadanego przez KSeF. Zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu obowiązek ten obejmuje nie tylko standardowe polecenia przelewu (Elixir/SORBNET), ale również płatności dokonywane za pośrednictwem innych instrumentów płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, umożliwiających podanie tytułu transferu środków pieniężnych.

Treść art. 108g ust.1 ustawy o VAT budzi istotne wątpliwości interpretacyjne i praktyczne co do ustalenia zakresu jego zastosowania - nie jest jasne w stosunku, do których poleceń przelewów i instrumentów płatniczych powstaje obowiązek podania 35-znakowego numeru KSeF faktury lub identyfikatora zbiorczego w tytule transferu. W szczególności brak jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, czy przepisy zwalniają nabywcę z tego obowiązku, jeśli system płatności, formatka transakcyjna (np. do zlecenia płatności online) lub wybrany inny instrument płatniczy technicznie uniemożliwia podanie tego numeru KSeF. Powodem może być na przykład brak pola „tytuł płatności” albo model świadczonej usługi przewidujący wymianę danych pomiędzy wystawcą faktury a operatorem płatności, tj. bez wymiany danych z nabywcą opłacającym fakturę. Wreszcie wątpliwości budzi, czy ten przepis nakłada na dostawców usług płatniczych i operatorów płatności obowiązek zapewnienia dodatkowego miejsca (pola) na wprowadzenie tego numeru.

Z sygnałów otrzymywanych od przedstawicieli branży płatności oraz podatników dokonujących zapłaty z wykorzystaniem nowoczesnych instrumentów płatniczych, wynika że wdrożenie takiego rozwiązania w praktyce może rodzić istotne trudności techniczne, operacyjne i organizacyjne. Wymagałoby zmian po stronie agentów rozliczeniowych, procesorów, organizacji płatniczych, dostawców terminali i kart, systemów kasowych i księgowych przedsiębiorców, a także po stronie nabywców, którzy już dziś mierzą się z szeregiem obowiązków regulacyjnych w obszarze podatkowym.

Podatnicy często opłacają kilkanaście faktur jednym przelewem. Zmieszczenie wszystkich numerów identyfikacyjnych KSeF tych faktur w jednym polu tytułu polecenie przelewu bywa technicznie niemożliwe.

Z kolei w modelach płatności online oraz przy wykorzystaniu nowoczesnych instrumentów płatniczych takich jak karta płatnicza, BLIK, portfele cyfrowe, bramki płatnicze lub pay-by-link, wątpliwości budzi, czy oraz w jaki sposób miałyby zostać zapewniona techniczna możliwość wskazania numeru KSeF w tytule transferu przez nabywcę, który zwykle opłaca faktury podmiotowi wystawiającemu fakturę, korzystającemu z usług dostarczanych przez dostawcę usług płatniczych.

W ocenie uczestników rynku realizacja obowiązku z art. 108g ust. 1 ustawy o VAT przy płatnościach z wykorzystaniem innych instrumentów płatniczych wymagałaby zasadniczej przebudowy istniejących mechanizmów i procesów płatności, bramek płatniczych oraz interfejsów użytkownika. Zmiany wymagałyby w szczególności włączenia w proces płatności nabywcy, który jako podmiot niebędący klientem dostawcy usług płatniczych musiałby wskazywać numer KSeF, co z powodu braku relacji z dostawcą usług płatniczych najprawdopodobniej wiązałoby się z porzuceniem płatności i realizacją jej w inny sposób. W wielu modelach płatności elektronicznych konieczne byłoby wprowadzenie dodatkowego etapu (nowego pola) umożliwiającego podatnikowi wpisanie 35 znaków numeru KSeF do formatki na etapie inicjowania płatności. Usługi z obszaru płatności świadczone są z reguły odbiorcom płatności, nie ich nadawcom, zatem włączenie do nich dodatkowego elementu w postaci wskazania danych z KSeF oznaczałoby rewolucję w systemach obsługujących płatności, co wymagałoby uwzględnienia wielu ryzyk regulacyjnych z obszaru ochrony danych, tajemnicy przedsiębiorstwa, cyberbezpieczeństwa, odporności cyfrowej, podatków, co nigdy nie było brane pod uwagę przy projektowaniu i wdrażaniu płatności online. Zmiany te objęły nie tylko podmioty z rynku usług płatniczych, lecz również środowisko bankowe, kartowe, a ponadto mogą prowadzić do nieporozumień pomiędzy uczestnikami transakcji płatniczych w sytuacji, kiedy nabywca opłacający fakturę, który nie jest klientem dostawcy usług płatniczych ingeruje w usługę świadczoną odbiorcy przyjmującemu płatność za wystawioną fakturę, w szczególności w zakresie zasadności wprowadzania numeru KSeF do szczegółów transakcji czy poprawności wprowadzonych danych. Jednocześnie brak jest podstaw prawnych i technicznych do przekazywania tych danych przez operatorów płatności do kolejnych uczestników łańcucha płatniczego, w szczególności do banku odbiorcy oraz podmiotów odpowiedzialnych za ich wykorzystywanie i przechowywanie.

Ponadto podatnicy obawiają się o ewentualne konsekwencje podania błędnego numeru KSeF przy płatności, jak np. kwestionowanie prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego z tytułu opłaconej faktury, zaliczenia wydatków z faktury do kosztów podatkowych lub ewentualne sankcje karne.

W związku z powyższym e-Izba chciałaby przedstawić uwagi zgłaszane przez przedstawicieli branży płatniczej w celu wypracowania optymalnych postulatów legislacyjnych. W odniesieniu do art. 108g ustawy o VAT proponujemy rozważenie następujących alternatywnych rozwiązań:

1. Uchylenie art. 108g ust.1 ustawy o VAT

W pierwszej kolejności postulujemy całkowite usunięcie art. 108g ust. 1 ustawy o VAT. Z perspektywy praktycznej obowiązek podawania 35 znakowego numeru KSeF lub identyfikatora zbiorczego przy płatności, wiąże się z istotnymi kosztami wdrożenia po stronie zarówno podatników jak i dostawców usług płatniczych, przy jednoczesnych wątpliwościach co do jego skuteczności. W praktyce ten obowiązek nie obejmuje znacznej części płatności realizowanych na rynku e-commerce, a podatnicy będą korzystali z rozwiązań pozwalających na jego ominięcie, co dodatkowo ogranicza skuteczność regulacji.

Głównym celem tych przepisów jest identyfikacja i przyporządkowanie danej płatności do określonej faktury wystawionej w KSeF. Należy zauważyć, że już obecnie administracja skarbową (KAS) dysponuje szerokim zakresem danych dotyczących transakcji i płatności pozyskiwanych z innych Źródeł (m.in. z JPK, ITP, STIR, CESOP oraz innych systemów raportowych), które pozwalających na analizę przepływów finansowych. Wykorzystując te dane za pomocą odpowiedniego algorytmu umożliwi powiązanie płatności z fakturą.

Większość nowoczesnych programów ERP i systemów typu *auto-match* automatycznie paruje płatności z fakturami na podstawie kilku prostych zmiennych: nazwy i numeru NIP/VAT kontrahentów, kwoty oraz daty płatności. Nakładanie dodatkowego obowiązku na podatników i uczestników rynku płatniczego nie ma uzasadnienia i jest nieproporcjonalne do przewidywanych korzyści kontrolnych.

2. Ograniczenie zastosowania art. 108g ust.1 ustawy o VAT wyłącznie do standardowych poleceń przelewów

W przypadku tradycyjnych poleceń przelewu systemy dają możliwość (a nawet wymagają) uzupełnienia tytułu płatności, w tym numeru KSeF lub identyfikatora zbiorczego.

Z kolei większość nowoczesnych instrumentów płatniczych np. BLIK, płatności typu Apple Pay, Google Pay, Klarna, bramki płatnicze i systemy pay-by-link ze względów technicznych lub systemowych nie pozwalają na podanie dowolnego tytułu transferu środków (brak pola „tytuł płatności”). Dodatkowo system płatności wskazuje własne, z góry zdefiniowane identyfikatory transakcji operacji, a dane autoryzacyjne nie zawierają edytowalnego pola tekstowego dla użytkownika. Z tego względu w praktyce obowiązek podania numeru KSeF lub identyfikatora zbiorczego i tak nie będzie miał zastosowania do płatności dokonywanych za pośrednictwem innych instrumentów płatniczych, ponieważ nie umożliwiają one podanie tytułu transferu środków pieniężnych. Co istotne, osoby występujące w scenariuszach płatnościowych w charakterze płatników (zlecających przelew lub inną transakcję) nie mają technicznej możliwości wprowadzenia do zlecenia transakcji informacji takiej jak numer KSeF, dlatego że osoby te nie mają żadnej relacji z dostawcą usług płatniczych. Dostawcy usług płatniczych nie mają żadnych instrumentów do tego, by oczekiwać od płatników wprowadzenia danych takich jak numer KSeF, tym bardziej że w większości przypadków klientami dostawców usług płatniczych są odbiorcy, czyli podmioty wystawiający faktury i akceptujący płatności za nie z wykorzystaniem usług świadczonych przez dostawców usług płatniczych. Płatnikom opłacającym faktury *online* zależy na szybkim i bezproblemowym opłaceniu zamówienia, dlatego dołożenie do procesu płatności dodatkowego elementu w postaci wprowadzenia numeru KSeF spowoduje odejście od płatności *online* na rzecz innych metod zapłaty.

Proponowane brzmienie art. 108g ust. 1

„Nabywca towaru lub usługi zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, dokonujący płatności za faktury ustrukturyzowane oraz faktury, o których mowa w art. 106nda ust. 1 i art. 106nh ust. 1, na rzecz innego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny, za pośrednictwem polecenia przelewu, o którym mowa w art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ~~lub innego instrumentu płatniczego w rozumieniu art. 2 pkt. 10 tej ustawy,~~ umożliwiającego podanie tytułu transferu środków pieniężnych, jest obowiązany do podania numeru identyfikującego te faktury w Krajowym Systemie e-Faktur lub identyfikatora zbiorczego nadanego przez Krajowy System e-Faktur. Obowiązek ten dotyczy również podatnika innego niż nabywca towaru lub usługi, dokonującego płatności za faktury wystawione na rzecz tego nabywcy.”

3. Rozszerzenie katalogu dopuszczalnych identyfikatorów w tytule transferu

Proponujemy zmianę treści art. 108g ustawy o VAT poprzez dopuszczenie możliwości wskazywania przy płatności za faktury alternatywnych identyfikatorów:

- numeru własnego faktury nadanego przez wystawcę,
- innych identyfikatorów umożliwiających powiązanie płatności z fakturą, w szczególności Identyfikatora Płatności KSeF (IPKSeF) lub analogicznego identyfikatora nadawanego przez dostawcę usług płatniczych.

Proponowane brzmienie art. 108g ust. 1

*„Nabywca towaru lub usługi zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, dokonujący płatności za faktury ustrukturyzowane oraz faktury, o których mowa w art. 106nd ust. 1 i art. 106nh ust. 1, na rzecz innego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny, za pośrednictwem polecenia przelewu, o którym mowa w art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, lub innego instrumentu płatniczego w rozumieniu art. 2 pkt. 10 tej ustawy, umożliwiającego podanie tytułu transferu środków pieniężnych, jest obowiązany do podania numeru identyfikującego te faktury w Krajowym Systemie e-Faktur lub identyfikatora zbiorczego nadanego przez Krajowy System e-Faktur **lub numeru własnego faktury nadanego przez wystawcę lub innych identyfikatorów umożliwiających powiązanie płatności z fakturą, w szczególności numeru Identyfikatora Płatności KSeF albo analogicznego identyfikatora nadawanego przez dostawcę usług płatniczych.** Obowiązek ten dotyczy również podatnika innego niż nabywca towaru lub usługi, dokonującego płatności za faktury wystawione na rzecz tego nabywcy.”*

W ocenie e-Izby należy rozważyć wprowadzenie do art. 108g ustawy o VAT zmian zaproponowanych w pkt. 2 i w pkt 3, to jest:

- ograniczenie zastosowania tego przepisu wyłącznie do standardowych poleceń przelewów, oraz
- rozszerzenie katalogu dopuszczalnych identyfikatorów w tytule transferu środków.

4. Wydanie wytycznych Ministerstwa Finansów

Niezależnie od proponowanych zmian przepisów dotyczących KSeF, postulujemy o wydanie przez Ministerstwo Finansów oficjalnych wyjaśnień lub wytycznych dotyczących zastosowania przepisów art. 108g ust. 1 ustawy o VAT przed jego wejściem w życie. W szczególności potwierdzenie, że:

- Obowiązek podawania przy płatności numeru KSeF lub identyfikatora zbiorczego z art. 108g ust. 1 ustawy o VAT dotyczą wyłącznie płatności za faktury już wystawione w KSeF tj. którym nadany został numer KSeF.** Natomiast nie dotyczy płatności dokonywanych przed wystawieniem faktury w KSeF, takich jak: przedpłaty, zaliczki, zadatki i inne płatności inicjowane przed wystawieniem faktury w KSeF.
- Obowiązek z art. 108g ust. 1 ustawy o VAT ma zastosowanie wyłącznie do płatności realizowanych za pomocą standardowego polecenia przelewu zawierającego tytułu transferu środków pieniężnych,** nie obejmuje natomiast płatności realizowanych za pośrednictwem innych instrumentów płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, których systemy nie pozwalają podatnikowi na wpisanie tytułu transferu środków pieniężnych, takich jak przykładowo:
 - karty płatnicze,
 - karty przedpłacone,
 - płatności mobile (BLIK)
 - bramki płatnicze
 - portfele cyfrowe,
 - pay-by link
 - inne metody płatności online.
- Przepisy art. 108g ust. 1 ustawy o VAT nie nakładają na dostawców usług płatniczych i operatorów płatności obowiązek zapewnienia dodatkowego miejsca (pola) na wprowadzenie numeru KSeF lub identyfikatora zbiorczego w tytule transferu środków pieniężnych dokonywanych za pośrednictwem innych instrumentów płatniczych,** jeżeli obecnie nie jest to technicznie możliwe, a wdrożenie takiego rozwiązania spowodowałoby istotne trudności techniczne, operacyjne i organizacyjne min. przebudowy istniejących mechanizmów i procesów płatniczych, formatów płatności, systemów kasowych i finansowo-księgowych, czy interfejsów użytkownika etc.

* * *

IZBA GOSPODARKI ELEKTRONICZNEJ

Postulowane przez e-Izbę zmiany oraz propozycje wydania wytycznych wynikają z analizy praktycznych konsekwencji wdrożenia i zastosowania przepisów art. 108g ust. 1 ustawy o VAT dla uczestników rynku cyfrowego i płatniczego, w szczególności dostawców usług płatniczych, operatorów płatności elektronicznych oraz podatników dokonujących płatności z wykorzystaniem nowoczesnych instrumentów płatniczych.

Mamy nadzieję, że nasze uwagi i postulaty zostaną uwzględnione w planowanej nowelizacji przepisów dotyczących KSeF. Ze swej strony jesteśmy gotowi do współpracy przy wypracowaniu rozwiązań legislacyjnych, które pozwolą na realizację celów wprowadzenia obowiązkowego KSeF oraz zapewni większą pewność prawa zarówno przedsiębiorcom, jak i dostawcom usług płatniczych.

Z wyrazami szacunku,

Patrycja Staniszevska
Prezes Zarządu
Izby Gospodarki Elektronicznej